

Zprávy z církve

Poselství papeže Benedikta XVI. k XXVII. Světovému dni mládeže

„Radujte se stále v Pánu!“ (Flp 4, 4)
Drazí mladí, jsem rád, že u příležitosti 27. Světového dne mládeže se mohu na vás znovu obrátit. V mém srdci zůstává živá vzpomínka na naše setkání v Madridu vloni v srpnu. Byla to mimořádná chvíle milosti, při níž Pán požehnal všem mladým, kteří byli přítomni a přišli z celého světa. Vzdávám Bohu díky za všechny plody, jejichž zrod v těch dnech způsobil a které se v budoucnosti jistě rozmnoží ve prospěch mladých i pro společenství, k nimž patří. Nyní se již zaměřujeme na příští setkání v Riu de Janeiro v roce 2013, jehož tématem budou slova „Jděte a získejte za učedníky všechny národy“ (Mt 28, 19). Jako téma letošního Světového dne mládeže jsme si vybrali povzbuzení z Listu svatého apoštola Pavla k Filipánům: „Radujte se stále v Pánu“ (4, 4). Radost je totiž ústředním prvkem křesťanské zkušenosti. I během Světových dnů mládeže prožíváme zkušenost intenzivní radosti, ze společenství, z toho, že jsme křesťany, radosti z víry. Je to jedna z charakteristik těchto setkání. Vidíme její velkou přitažlivou sílu a ve světě často poznamenaném smutkem a neklidem je důležitým svědectvím o kráse a věrohodnosti křesťanské víry.

Celý text poselství je na <http://tisk.cirkev.cz>

Zprávy a oznámení

Výsledky akce Misijní koláč

Při této příležitosti se vybralo 5530,- Kč věnovaných na projekty Papežských misijních děl v ČR. Pán Bůh zaplat' všem dárcům, pekařům i organizátorům... Bližší informace na nástěnce farního kostela.

Schůzka farní rady

Další schůzka farní rady se, dá-li Pán, uskuteční v úterý, 3. 4. od 19,00 na faře.

Obřad mytí nohou

I letos se, dá-li Pán, 12 mužů z několika farností zúčastní starobylého obřadu mytí nohou při mši sv. na Zelený čtvrtek. Prosím poslední zájemce o účast na obřadu, aby se přihlásili u pana kostelníka Mareše.

Adorace na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu 7. 4. bude možno během dne navštívit ve farním kostele Boží hrob a adorat zde umučeného Spasitele. Prosím, aby se zájemci zapsali na listinu, která je k dispozici v kostele. Kostel by neměl zůstat ani na chvíli prázdný.

Květinová výzdoba

Předem chci poděkovat všem, kdo i letos finančně přispějí na květinovou výzdobu našich kostelů o Velikonočních svátcích, především pak na hortenzie u Božího hrobu.

Velikonoční vigilie – prosba o pochopení

Velikonoční svíčky – symboly vzkříšeného Krista – budou rozdány před obřady. Uvědomme si, že pro naplnění symbolu není rozhodující tvar svíce. Je přítom třeba přihlédnout i k praktické stránce věci (nesmí dojít k pokapání koberců a podlahy...).

Koncert žáků a učitelů ZUŠJJR

Na Boží Hod připadá 197. výročí smrti Jakuba Jana Ryby (8. 4. 1815). Připomene ho koncert ZUŠ J. J. Ryby v neděli 15. 4. od 16,00 ve farním kostele ve Starém Rožmitále, na který srdečně zveme.

Koncert skupiny SPIRITUÁL KVINTET v sobotu 12. května od 19,30 hod. v kostele ve Starém Rožmitále

Program pro Rožmitál speciálně sestavil Dr. Tichota – vedoucí skupiny. Zazní průřez nejznámějších skladeb této legendární kapely, která již více než 50 let patří na špičku naší folkové scény. Úvod bude patřit doktoru L. Vendlovi, profesoru pražské konzervatoře, který v premiéře představí vlastní variace a improvizace skladeb Spirituál kvintetu ve varhanním provedení. Vstupenky je možno zakoupit v Rožmitále p. Tř. na těchto místech: Kulturní klub, tel.: 318 665 339, Infocentrum Rožmitál, tel.: 318 660 008, Drogerie paní Pazderníková, tel.: 318 665 020. objednávky on-line www.pribram.cz/vstupenky. Srdečně zve pořadatel: Agentura ANDANTE www.hudbapribram.cz

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 18. 4. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 5 Ročník IX

1. dubna 2012

**Redakční rada Farního zpravodaje
přeje všem farníkům
hojnost Božího požehnání
nejen o Svatém týdnu a Velikonocích...
Pán Vám dopřej radost a pokoj z Krista,
který vstal z mrtvých!**

Neměnil svět zabíjením

Nezměnil svět zabíjením,
ale tím, že se sám
nechal přibít na kříž...

Ježíšův potupný konec měl znamenat definitivní vítězství nenávisti a smrti nad láskou a životem. Ale nestalo se tak! Na Golgotě byl sice vztyčen kříž, na kterém visí mrtvý muž, ale tento muž byl „Synem Božím“. O Velikonocích prožíváme tragickou událost jedinečného muže, který změnil svět nikoliv tím, že zabíjel druhé, ale tím, že se sám nechal zabít přibitím na kříž. Tento člověk, který svým vrahům odpouští, když ho zabíjejí, je Synem Božím, který „nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka... ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti ne kříží“ (Flp 2,7-8).

Kristus umírá na kříži.
Z lásky k nám!

Bolestné umučení Ježíše představuje vrchol zjevení lásky Boží ke každému z nás: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16). Z lásky k nám Kristus umírá na kříži!

Během dvou tisíciletí se zástupy mužů a žen nechávaly přitáhnout tímto tajemstvím a následovaly jej, aby jako on a s jeho pomocí daly svůj vlastní život jako dar ostatním. Mnozí z nich nám zůstávají neznámí. I v této době je mnoho lidí, kteří v tichu svého každodenního života spojují své utrpení s Kristovým a stávají se apoštoly pravé obnovy!

Budeme žít s Kristem

Bratři a sestry! Na Golgotě se tyčí kříž, ale pohled naší víry míří k rozbřesku nového dne. Zakoušíme již radost a zář Velikonoc. „Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít“ (Řím 6,8). S touto jistotou pokračujeme na naší cestě.

Vám všem radostné Velikonoce
ve světle vzkříšeného Pána!

Zpracováno podle promluvy papeže Benedikta XVI. dne 11. 4. 2009

Kříž a hrob nemají poslední slovo

„Bože, proč...?!“ Kolikrát už jsme slyšeli nebo řekli tato slova? Kolikrát jsme měli pocit, že nic nemá cenu, že jsme bezmocní vůči zlu či utrpení, že přes veškerou snahu nemůžeme pomoci těm, na kterých nám záleží, že nám nikdo nerozumí... A nemuselo se jednat o velké těžkosti nebo nějaké neštěstí, vždyť někdy stačí krivý pohled, necitlivé slovo, málo nadšení pro to, co se nám zdá důležité, abychom měli pocit, že se všechno hroutí, že o nás nikdo nestojí, ani lidé, ani Bůh...

Bože, proč? I v Bibli se tato otázka nezdá vyskytnout, i mužové a ženy, kteří zakusili velké boží činy ve svém životě, znají chvíle prázdnoty, kdy na ně doléhá tíha života a Božího mlčení, tíha toho, že Bůh, k němuž volají o pomoc, neodpovídá.

Bože, proč? Jak rádi bychom měli odpověď na tuto otázku, jak bychom si mnohokrát přáli, abychom se takto vůbec ptát nemuseli? Místo toho však máme před sebou Ježíše – toho, který učedníkům postupně odhaloval svůj jedinečný vztah k Otci – jak umírá potupnou smrtí zločince na kříži a ve smrtelném zápase volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Asi nikdy nepronikneme do tajemství tohoto zvolání, které naznačuje, že v Ježíši Bůh sám vstoupil do hrůzy zkušenosti naprosté beznaděje, opuštěnosti a zbytečnosti všeho.

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Bůh neodstranil tuto otázku, budou chvíle, kdy s ní budeme tvrdě konfrontováni a nenajdeme žádnou hotovou odpověď – kromě

velikonočního poselství, že kříž a hrob nemají poslední slovo, že ten, který na sebe vzal úděl člověka se vším všudy včetně totální opuštěnosti Bohem i lidmi, nezůstal v moci smrti, že ho Bůh vzkřísil! Ano, velikonoční události nás naplňují důvěrou, že Bůh, i když nejedná podle našich představ, nemlčí k lidskému proč! To je i pro mě osobně ve službě vojenského kaplana, kde se mě někdy silně dotýkají hrůzy lidské zloby a nenávisti, zdroj síly a naděje!

P. Jan Pacner, kaplan Vojenské akademie Vyškov

Velikonoční Aleluja

Výraz aleluja pochází ze starého hebrejského výrazu halelujáh, který znamená – oslavujte Pána, chvalte Pána. Tento výraz obsahuje i kratší podobu Božího jména (yh, „jáh“). Latinská podoba tohoto termínu zní alleluia. Z ní pak vznikla podoba česká aleluja.

Tento výraz se v různých obměnách vyskytuje primárně ve starozákonních žalmech. Následně jej převzala i novozákonní křesťanská církev.

V katolické církvi je výraz aleluja charakteristický především pro velikonoční dobu. Proto se v postním předvelikonočním období nepoužívá vůbec, aby pak v plné síle mohl slavnostně zaznít na vígílii o Bílé sobotě, kdy církev chválí Boha za vzkříšení Krista.

Již dva tisíce let jsou Velikonoce ústředním svátkem církevního roku. Celých 50 dní po Velikonocích a každou neděli v roce slaví křesťané vzkříšení Ježíše Krista a radují se z toho, že skrze vzkříšení máme podíl na naplněném životě Krista i my. Výrazem této radosti jsou rozmanité zpěvy Aleluja...

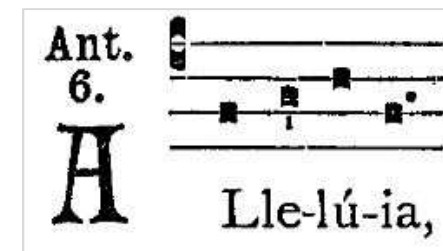
Zpívejme Aleluja, i když jsme plni starostí

„Zpívejme Aleluja zde na zemi,
kde jsme ještě plni starostí,
abychom je jednou mohli zpívat
„tam“ v jistotě...

Zpívejme Aleluja dnes ne proto,
abychom se radovali z klidu,
ale abychom našli v trápení útěchu.

Tak jako zpívali poutníci:
„Zpívej, ale kráčeš dál!
Zpěvem se těš v nouzi,
nebuď rozmrzelý!
Zpívej a kráčeš dál!“ (Sv. Augustin)

Haleluja! Spasení, sláva i moc
patří našemu Bohu! (Zj 19,1)

<http://velikonoce.vira.cz>

Oficiální program Benedikta XVI. ve Svatém týdnu

Květná neděle, 1. dubna 2012

9.30: Mše sv. na Svatopetrském náměstí – žehnání ratolestí, procesí a mše svatá

Zelený čtvrtek, 5. dubna 2012

9.30: Bazilika sv. Petra – mše sv. s žehnáním olejů

17.30: Lateránská bazilika – mše sv. k počátku velikonočního tridua – připomínka ustanovení večere Páně

Velký pátek, 6. dubna 2012

17.00: Bazilika sv. Petra – bohoslužba – Utrpení Páně

21.15: Křížová cesta v římském Koloseu

Bílá sobota, 7. dubna 2012

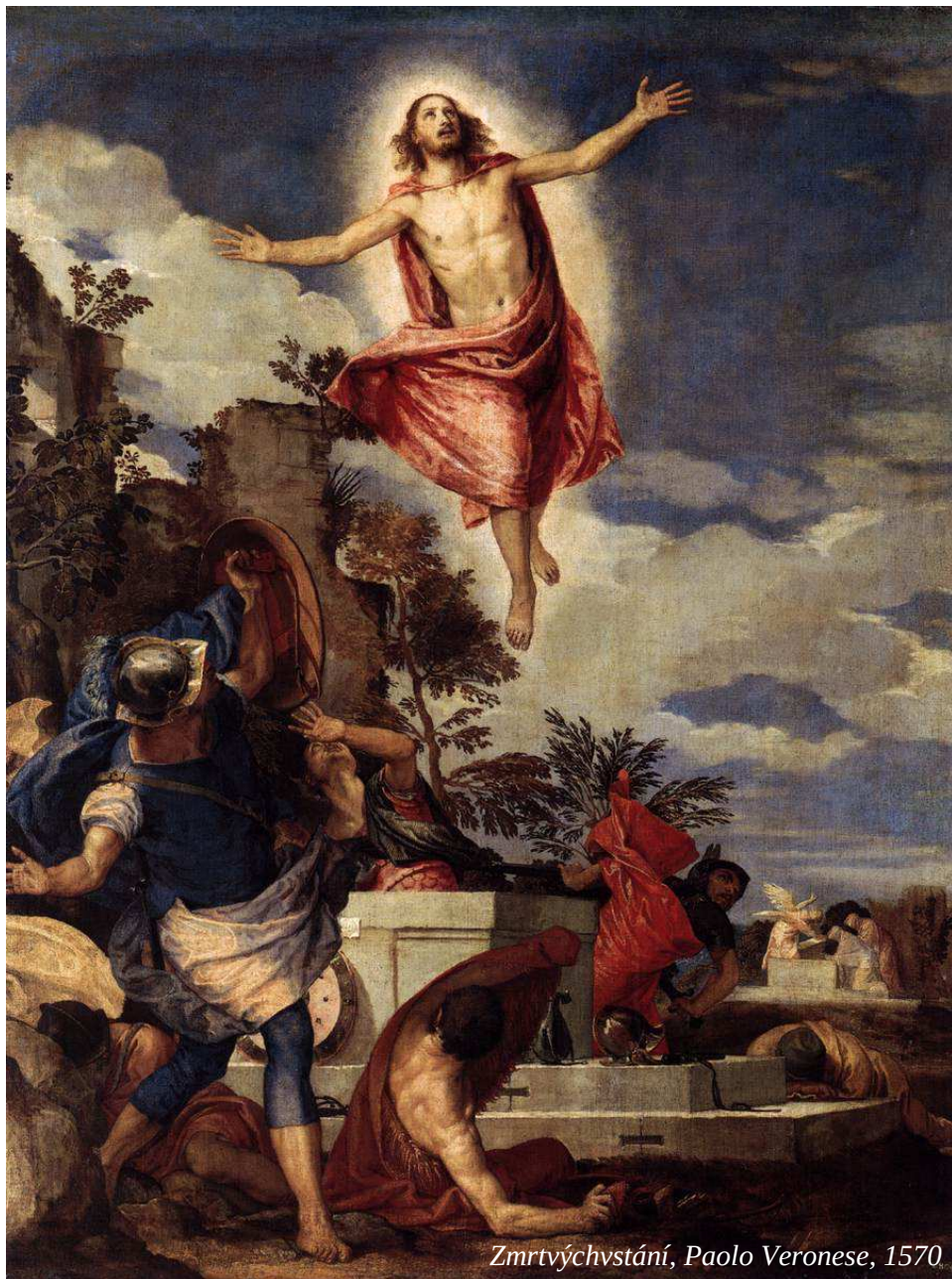
21.00: Bazilika sv. Petra, mše svatá, vígílie

Velikonoční neděle, 8. dubna 2012

10.15: Svatopetrské náměstí – mše svatá

12.00: Prostřední lodžie Baziliky sv. Petra – požehnání „Urbi et Orbi“

VELIKONOČNÍ PŘÍLOHA

Zmrtvýchvstání, Paolo Veronese, 1570.

Svatý týden – cesta s Kristem

Kdo mě následuje, nebude chodit
v temnotě, ale bude mít světlo života.
(Jan 8,12)

Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to „svátek svátků“, „slavnost slavností“. (KKC 1169). Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi: „... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“ Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno...

ZELENÝ ČTVRTEK

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy; Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zjetí... Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je „země“, ze které nebudeme vyhnáni, totiž „nové nebe a nová země“ nebeského království.

VELKÝ PÁTEK

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímlovami za celý svět; uctívání kříže; přijímání.

Velký pátek je postním dnem – postem od masa a újmy v jídle.

- Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb.
- v Bibli se události popisují ve všech čtyřech evangeliích.
- Tento den se tato část evangelií čte (zpívá) v tzv. paších. (Z toho pak vznikly tzv. pašijové hry, při nichž se tyto události nečetly, ale hrály)
- Velký pátek je vzpomínkou na ukřižování, a proto je prožíván jako den postu ve znamení smutku, ticha a rozjímání
- Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě – není to běžná mše, otvírá se smysl utrpení a smrti Krista při čtení Bible, připomíná se pokleknutím před křížem, přednáší se modlitby za velké bolesti celého světa (rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů...)
- na Velký pátek je výzdoba kostela chudá, žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí
- v mnohých kostelech se koná tento den ještě pobožnost křížové cesty
- Bible vypráví, že v momentě Ježíšovy smrti se roztřela opona, která v jeruzalémském chrámu dělila veševatyni od ostatních prostor. Tím Písmo naznačuje, že Ježíšovou smrtí se otevřela cesta k největšímu pokladu – k samotnému Bohu. Lidová tradice toto poněkud opravila a vypráví o otevírání pokladů ve skalách.

Proklet je každý, kdo visí na dřevě (srov. Gal 3,13). Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechen následek hříchu dopadl na něj, místo na nás. Vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protrpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. „Bože můj, Bože můj“ – zvolal na kříži – „proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,6).

BÍLÁ SOBOTA

Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření. Bílá sobota je příležitostí prožít u Kristova hrobu

skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty. Tedy všeho toho, v čem bychom byli díky hříchu uvězněni, nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci. Dle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského (resp. orientálního) počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předešlého dne). Oslava význačných svátků a událostí tak začínala již v předvečer příslušného svátku – tzv. vigilie. Oslava vzkříšení tak tedy začíná (dle našeho počítání) večer na Bílou sobotu, anebo v noci. (Stejně jako například o Vánocích, kdy je hlavním svátkem 25. 12. se slaví „Štědrý večer“ již večer 24.12)

VELIKONOČNÍ NOC

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční „přechod“ (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti. O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní velikonoční chvalozpěv Exsultet. V mistrné zkratce vidí vzkříšení v souvislosti se Starým zákonem i se životem současného křesťana.

Velikonoční chvalozpěv – Exsultet:

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!

Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!

K vítězství tak mocného Krále zazní polnice a zvěstuj spásu!

Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září a tonoucí v jasu věčného Krále, ohleď, jak na celém světě rychle zmizely temnoty!

Raduj se i ty, matko Církvi, zkrášlená leskem tak jasného světla!

A v mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti!

Vzhůru srdce. Máme je u Pána.

zdávejme díky Bohu, našemu Otci. Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce i jeho jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista oslavovali radostným zpěvem celou vroucností srdce i ducha.

Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův

a svou krví z lásky prolitou zrušil dlužní úpis dávného hříchu.

Dnes je slavnost veliké noci, kdy se zabíjí onen pravý Beránek, jehož krev posvěcuje věřeje věřících.

To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti, kdysi vyvedl z Egypta;

Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.

To je tedy ta noc, kdy jas oslnivého sloupu zahnal temnotu hříchu.

To je ta noc, která dnes na celém světě vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu, vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu.

Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili,

kdybychom nebyli vykoupeni.

Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota!

Jak nedocenitelný to projev tvé lásky:

Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka!

Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí.

Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!

Ó skutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých!

To je ta noc, o které bylo psáno: „Noc jako den se rozjasní“

a „Noc je mým světlem ve všech mých radostech“.

A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny,

hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost;

zahání nenávisť, vytváří jednotu srdcí a pokojuje zlé moci.

V této milostiplné noci, přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze včelího vosku.

Již jsme slyšeli chvalozpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil planoucí oheň.

Ačkoli se její plamen dělí a rozdává světlo, přece ho neubývá.

Napájí se totiž tajícím voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela.

Ó vpravdě blahodárná noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem.

Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména posvěcená,

stále svítí neslábnoucím jasem, aby rozehnala temnotu této noci.

Přijmi ji jako líbeznu vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi.

Plamen její ať spatří jitřní Vládce světa.

Onen totiž Vládce světla, který nezná západu.

Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu:

tvůj Syn, Ježíš Kristus, který s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

Křestní obřady

Podstatným prvkem liturgie velikonoční noci je křestní slavnost. Tajemství křtu vyvěrá přímo z velikonoční události. Skrze něj máme účast na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví a obnovuje právě o Velikonocích. Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Je to navázání osobního pouta s Ježíšem a s církví, které pro člověka znamená záchranu, péči a vysvobození z neodvratné moci zla. „Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus – byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce a vstoupili tak na cestu nového života“ (srov. Řím 6,4).

VELIKONOČNÍ NEDĚLE

Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitel-ské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému „lámání chleba“ a tento den nazvali „dnem Páně“. Každá neděle v roce je tedy „oslavou Velikonoc“ – zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

VELIKONOČNÍ DOBA

Slavení Velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha svatého, jakožto jeden sváteční den, jako „velký den Páně“. Milost Velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvětit toho, kdo po něm touží... Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje. (podle sv. Atanáše)

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován!

A konečně, nebojte se sami sebe!

Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“.

Tato slova potřebujeme na sklonku druhého tisíciletí možná více, než kdy jindy.

Jan Pavel II.

Jít ve stopách Ježíšových je naším povoláním. Je to jediná cesta, která vede skrze smrt k životu.

Joachim kardinál Meisner, z knihy Velikonoce – soubor různých textů

Velikonoční mazanec – recepty krok za krokem

Mazanec odedávna patří k Velikonocům. Je to bochánek vyrobený ze sladkého kynutého těsta, které je obdobné těstu na vánočku a zpravidla obsahuje: hladkou mouku, cukr, máslo, žloutky z vajíček, droždí, mléko, vanilkový cukr, rozinky, mandle, muškátový květ (na rozdíl od vánočky) a citronovou kůru. Mazanec byl vítanou velikonoční pochoutkou zvláště pro naše předky, kteří se před Velikonocemi postili nejen od masa, ale mnohdy i od mléka a vajec - které právě mazanec obsahují.

Na této stránce naleznete několik osvědčených receptů na velikonoční mazanec. Recepty jsme se ve spolupráci s autory (res. autorkami) snažili koncipovat tak, aby výrobu a pečení zvládli i naprostí začátečníci v pečení. Receptům tedy náleží označení: „krok za krokem“.

Mazanec Mariannin – recept krok za krokem (autor: Marianna M.)

Potřebujeme:

500 g hladké mouky (může být i polohr. či smíchaná, ale z hladké je lepší), 100 – 120 g cukru, 100-120g tuku (másla nebo Hery), 2 žloutky, 40 g droždí – (kvásek: do trochy vlažného mléka s trochou cukru rozdrobit droždí, mírně posypat moukou, nechat vykynout), asi 1/8 l mléka (dle potřeby trochu přidat), sůl – 1 menší lžička (používám z umělé hmoty) – bez soli je těsto nechutné!, vanilkový cukr, rozinky, nakrájené oloupané mandle, špetku muškátového květu (na rozdíl od vánočky), citronovou kůru, rozšlehané vejce s trochou mléka na potření hotového mazance, nakrájené či plátkové mandle na povrch (dají se koupit)

Jak na to:

Mouku s cukrem, vanilk. cukrem, citronovou kůrou, solí, muškát. květem, rozinkami a mandlemi dobře promícháme. Žloutky rozmíchané v mléce, přilijeme do důlku v mouce, přidáme změkklý tuk, trochu vmícháme a přidáme vzešlý kvásek. Vše dobře promícháme a hněteme – buď vařečkou (to je těžší), nebo rukama. Těsto musí být poměrně tuhé (přidáváme proto mléko podle potřeby). Když je těsto hladké, trochu posypeme moukou a dáme pod utěrku k teplu kynout. Může to trvat i dvě hodiny (pokud těsto není moc v teple, můžeme ho nechat přes celou noc a teprve ráno formovat a péct). Těsto po vykynutí vyjmem, na vále utvoříme bochánek, dáme na plech, pokrytý pečicím papírem a ještě chvíli necháme odpočinout. Pak ostrým (nejlépe namočeným) nožem utvoříme uprostřed kříž (hlubokým řezem). Mazanec potřeme rozšlehaným celým vejcem s trochou mléka a poklademe mandlemi. Vložíme do vyhřáté trouby (asi na 200 stupňů.) Asi po 10 či 15 min. zmírníme a pečeme dozlatova. Pokud na povrchu rychle tmavne, můžeme ho přikrýt pečicím papírem nebo alobalem. Zkoušku upečení provádíme propíchnutím špejlí - pokud na ní nejsou zbytky těsta, je hotovo. Mazanec lze uchovat i několik týdnů, dobře se proleží. Je třeba jej zabalit do papíru či utěrky, vložit do mikrotenového sáčku a uložit v chladnu či v lednici.

Mazanec Jitčin – recept krok za krokem (autor: Jitka F.)

Potřebujeme:

1 kg polohrubé mouky, 220 g tuku, 220 g cukru, 4 žloutky, 60 g droždí, necelý 1/2 l mléka, 1 lžička citronové kůry, 1 sáček vanilkového cukru, 2 lžičky mletého fenyklu, 40g rozinek, 10g soli, navrch 70 g mandlí a půl vejce na potření

Jak na to:

Mouku nasypeme do zadělávací mísy, uprostřed uděláme dolík až ke dnu, do něj nadrobíme droždí a zasypeme 40 g cukru. Zalijeme teplým mlékem (ne horkým ani ne studeným), necháme min. 10 až 15 minut vykynout. Pak postupně pomalu vmícháme další mléko, cukr, rozehráté ale ne horké máslo, žloutky, sůl, koření, rozinky, citronovou kůru, fenykl a vanilkový cukr. Těsto můžeme nechat během přidávání surovin krátce odpočívat. Někdy zpočátku řidší těsto tak během hnětení zahoustne. Vypracujeme vláčné těsto, které se nebude lepit ke stěnám mísy. Můžeme ho lehce zaprášit moukou, pak mísu přikryjeme utěrkou, aby svrchu neosychalo, a necháme na teplém místě pomalu kynout. Když vykyne asi na dvojnásobné množství, vařečkou ho opatrně několikrát podebereme a obrátíme, pak ho necháme znovu kynout.

Připravíme si plech vymazaný tukem, když těsto znovu dvojnásobně vykyne, upravíme z něj na plech dva stejné velké bocháňky, které necháme znovu vykynout. Můžeme je také dát na plech na pečicí papír, snadno je pak při pečení otočíme, aby se rozpekly pravidelně. Pak je pomazeme rozšlehaným vajíčkem a posypeme nakrájenými mandlemi, které jsme předtím spařili a oloupali. Do středu vykynutých bocháňků můžeme nožem udělat malý křížek. Příliš velký by mohl při pečení způsobit, že ba se mazanec rozpadl na několik částí. Troubu rozehrájeme na 250 stupňů, teprve pak do ní mazance vložíme. Při pečení ještě více nabýdou. Asi po 10 minutách troubu zmírníme na 200 stupňů a mazance dopékáme podle velikosti ještě asi 30-45 minut. Po upečení mazance vyndáme z trouby zchladnout a pícháme do nich několikrát špejlí, aby se těsto uvnitř nesrazilo.

Mazanec z Prostějova, z Hané, z Moravy (autor: Jana Hrušková z Prostějova, z Hané :-)

Potřebujeme:

750 g polohrubé mouky, 150 g moučkového cukru, 3/8 l mléka, 40 g droždí, 2 žloutky, 150 g másla (může být Hera nebo podobný tuk), 50 g rozinek (spaříme je horkou vodou a můžeme namočit do trošky rumu), 50 g mandlí (spařených, oloupaných a pokrájených na nudličky), sůl, vanilkový cukr, kůra z jednoho citronu, vejce na potření, tuk na plech (pokud nepoužijeme pečicí papír)

Jak na to:

Tuk rozpustíme a necháme chladnout. Mouku s cukrem prosejeme do mísy, trochu osolíme, přidáme vanilkový cukr a nastrouhanou kůru z jednoho menšího citronu. Z poloviny mléka, droždí, lžíce cukru a trošky mouky uděláme kvásek, a když vykyne, vlijeme jej do mísy. Přidáme žloutky rozmíchané ve zbylém mléce a nakonec rozpuštěný tuk. Zpracováváme v míse širší vařečkou, potom těsto přendáme na pomoučený vál a dopracujeme rukama. Těsto musí být tužší, hladké a nesmí se chytat válu. Dáme je zpět do mísy, povrch poprášíme trochou mouky, mísu zakryjeme utěrkou a necháme těsto na teplém místě asi hodinu kynout. Potom těsto převálíme, přidáme do něj rozinky a polovinu mandlí a necháme znovu kynout. Z vykynutého vyválíme kulatý bochánek, dáme na plech potřený tukem nebo pokrytý pečicím papírem, přikryjeme utěrkou a necháme ještě 15 až 20 minut kynout. Potom povrch bocháňku potřeme rozšlehaným vejcem a posypeme zbylými mandlemi, a když trochu zaschne, nakrojíme jej ve středu ostrým nožem do tvaru kříže. Můžeme jej také nastříhnout ostrými nůžkami. Dáme do středně vyhřáté trouby (asi 180°), po 5 minutách zmírníme na 150°a pečeme asi 50 minut. Pokud se začne na povrchu příliš prudce zabarvovat, pokryjeme jej pomaštěným papírem nebo alobalem. Před koncem pečení vbodneme do bocháňku v nejvyšším místě špejlí, a pokud se na ni už těsto nelepí, je mazanec upečený.

Mazanec Angeluse Františka Jeřábka – recept (autor: Angelus František Jeřábek, OFM Conv)

Do mísy dáme 30 dkg másla anebo jiného tuku, 20 dkg cukru, citronovou, pomerančovou kůru, 6 až 8 žloutků, 1 dkg soli, rumu, višňovky, dobře rukama vypracujeme. Ze 4 dkg kvasnic vykynutý kvásek, trošku muškátového květu tlučeneho anebo oříšku, vanilku. 1 kg přesáté teplé mouky, očištěné hrozinky. Opařené krájené mandle, krájený citronát. Mléka dle potřeby.

Slabší těsto jako na vánočku rukama dobře vypracuj a nech zkynout. Rozděl buďto 1, anebo více krájej a vyválej v bochánek(ky). Klad' na potřený plech. Nech zkynout, potřič rozšlehaným vejcem a pěkně peč. Pečený(é) potřič cukrovou vodou, posypme cukrem a nechejme v troubě 6 až 7 minut, aby ten cukr se dobře na těsto přilepil a nepadal dolů. Poznámka: Nežli dáme mazanec péci, nožem na vrchu nařízneme kříž.

Mazance od Bohunky (2 ks střední velikosti)

Ingredience:

60 dkg polohrubé mouky, 1 kostka droždí, 1 prášek do pečiva, 50 g rozinek, 6 lžic zakysané nebo sladké smetany, 3 vejce, 10 dkg cukru krupice, 15 dkg Hery, špetka soli, plátky mandlí a drobenka

Popis práce:

Všechnu mouku dáme do větší mísy a smícháme ji s práškem a cukrem. Kvásek si připravíme tak, že v mouce uděláme důlek, vlijeme vlažné mléko, rozmícháme v něm nadrobené droždí, přidáme špetku soli a necháme 15 min. kynout. Pak přidáme 2 vejce a zamícháme všechnu zbylou mouku. Zpracováváme, až se těsto nelepí na stěny mísy, mělo by být tužší. Posypeme moukou a zakryjeme utěrkou a necháme kynout 1hodinu. Z těsta pak vytvoříme bocháňky. Není dobré těsto dlouze zpracovávat. Bocháňky dáme na plech s pečicím papírem, který potřeme trochou Hery a pak je necháme ještě 15 min. kynout. Před pečením posypeme mandlemi a drobenkou. Pečeme 45 min na 180 C

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 2. do 15. dubna 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
2. 4.		mše sv. není				
3. 4.		18,00 Za farníky				19,00 schůzka farní rady na faře
4. 4.		18,00 Na poděkování, za Boží pomoc a ochranu, za rodiče Trčkovy a bratra Adolfa				18,00 Biblická hodina ve Spol. centru 18,00
5. 4.	Zelený čtvrtek 18,00 Ke cti Eucharistie					
6. 4.	Velký pátek 17,30 křížová cesta 18,00 obřady					
7. 4.	Bílá sobota adorace u Božího hrobu Vigílie 20,00 Za farníky					
8. 4.	Neděle Zmrtvýchvstání 8,15 Za farníky		9,45	11,30	14,00	
9. 4.		8,15 Za farníky				
10. 4.		mše sv. není				
11. 4.		18,00 Za Boží pomoc a požehnání pro všechny děti a vnoučata				18,00 Modlitební skupina ve Spol. centru
12. 4.		8,30 Za Boží milosrdenství za zbloudilé a nevěřící				14,30 mše sv. v Centru soc. služeb
13. 4.		18,00 Za Františku Baliharovou a její dceru Miladu				19,00 Příprava na biřmování na faře
14. 4.		18,00 Za farníky			16,00	
15. 4.	2. neděle velikonoční 8,15 Za † Josefa Drazdíka, jeho rodiče, rodiče Větrovských a oba † rody		9,45	11,30		16,00 Koncert žáků a učitelů ZUŠJJR ve farním kostele

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 16. do 22. dubna 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
16. 4.		mše sv. není				
17. 4.		18,00 Za farníky				
18. 4.		18,00 Za Josefa a Annu Hulmanovy a celý rod				18,00 Biblická hodina ve Spol. centru 18,00
19. 4.		8,30 volná intence				14,30 mše sv. v Centru soc. služeb
20. 4.		18,00 Za Ladislava Varvařovského, oboje rodiče a d. v o.				19,00 Příprava na biřmování na faře
21. 4.		18,00 Za Jindřicha Stehlíka, sestru a dva švagry a rodiče z obojí strany			16,00	
22. 4.	3. neděle velikonoční 8,15 Za Václava a Marii Trčkovy, jejich syna, rod Hořejších a Trčků		9,45	11,30		